

www.ozolaine.lv

www.rezeknesnovads.lv

Rēzeknes novada pašvaldības iestādes MALTAS APVIENĪBAS PĀRVALDE
strukturvienība OZOLAINES PAGASTA PĀRVALDE

OZOLAINE.LV

Izdevums iznāk vienu reizi mēnesī kopš 2006.g.

FEBRUĀRIS 2[108] 2023

ZIŅAS ĪSUMĀ

Svinēt kopābūšanas prieku!

Santas Ostašas foto

18.janvārī Ozolaines Tautas namā notika Ziemassvētku sezonu noslēdzošais pasākums - Jaungada balle pagasta senioriem un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām! Ar skaistiem priekšnesumiem seniorus priecēja Feimaņu pagasta kultūras nama deju kolektīvs "Karameles", horeogrāfes Ilgas Marejevas vadībā. Ir acīmredzami, ka gan

maziem, gan lieliem patīk lieli, balti un pūkaini pārsteigumi! Tieši tāds apburošs pārsteigums ieradās pie pagasta senioriem uz Jaungada balli! Lācim izdevās klātesošos apburt un rosināt sejās laimīgus smaidus un bezrūpīgas emocijas, gluži kā bērnības dienās...

Teksta turpinājums 12.lpp.

Par MAP budžeta prezentāciju!

Ozolaines pagasta pārvaldes mājas lapā www.ozolaine.lv sadaļā APVIENĪBA ir pieejama Rēzeknes novada pašvaldības

iestādes «Maltas apvienības pārvalde» budžeta tāmes 2023.gadam prezentācija. Jebkuram interesentam ir iespēja aplūkot to, salīdzināt apvienības pagastus un iepazīties ar attīstības plāniem un citu sagatavoto informāciju.

Februāris- sveču mēnesis!

Senlatviešiem Sveču diena, kuru mūsdienās ik gadu atzīmējam 2. februārī, nebija svinama diena, bet gan nozīmīgs datums tā laika sadzīvē. Citi šo dienu sauc arī par Svecaini, Grabenīcu, kā arī Ziemas Māru. Ar šo dienu noslēdzās Ziemassvētku laiks un sākās agrs pavasaris.

Ņemot vērā to, ka sveču gaisma tika uzskatīts par greznāko no apgaismojumiem, bija atsevišķi darbi, ko šajā dienā jāveic, un tādi - no kuriem jāatturas.

Teksta turpinājums 6.lpp.

Santas Ostašas foto

Turpmāk, Rēzeknes novada ģimenes, katra mēneša pēdējā svētdienā bez maksas no plkst. 10.00 līdz 11.00 var slidot Rēzeknes olimpiskā centra slidotavā. Kā arī Rēzeknes novada jaunieši, piesakoties pie sava jaunatnes darbinieka var slidot katru pirmdienu no plkst. 18.30. līdz plkst.19.30. Slidu noma par maksu 2 Eur, bet droši varat ņemt arī savas slidas.

05.02.2023. OzO jaunieši piedalījās Ziemas olimpiādes pasākumā Čornajās pagastā, kur bija iespēja izpriecāties un parādīt savus spēkus gan slēpotājiem, gan kamaniņu braucējiem. Jaunieši vairākos sporta veidos saņēma godalgotas vietas. Apsveicam un lepojāmies!

18.02.2023. Ozolaines Tautas namā no plkst. 18.00 līdz plkst. 22.00 jauniešu diskotēka, veltīta Valentīndienai.

Pieteikuma un čeku iesniegšana valsts atbalsta siltumenerģijas izmaksu segšanai 2022./2023. g. apkures sezonai notiek klātienē Ozolaines pagasta pārvaldes kasē, pie kasieres L.Vinogradovas katru darba dienu no pl.8.00 līdz pl.12.00, līdz 30.04.2023. Tālr.: 64640172.

Par reorganizāciju Rēzeknes novadā!

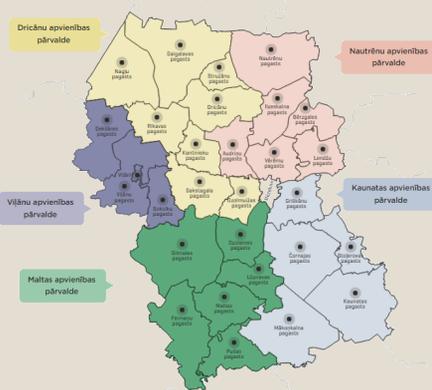
Nevienmērīga pagastu teritoriju attīstība un iedzīvotāju skaita sarukums ir galvenie iemesli, kāpēc Rēzeknes novadā pieņemts lēmums no š.g. 1. marta samazināt pagasta pārvaldes vadītāju skaitu.

Reorganizācija skars visus 28 novada pagastus, bet iedzīvotājiem tās būtiskas izmaiņas nenesīs un par gaidāmajām pārmaiņām uztraukumam nav pamata.

Viens pārvaldnieks vairākiem pagastiem, tas nozīmē, ka līdzšinējo 17 pagastu pārvalžu vadītāju vietā būs pieci [apvienības vadītāji], kuriem palīdzēs vietnieki. Tādā veidā Rēzeknes novada pašvaldība gadā plāno iekonomēt 30–40 tūkstošus eiro.

Vadības struktūra turpmāk būs tāda, ka ir apvienības vadītājs un vadītājam ir divi vietnieki, kur viens atbild par procesiem, otrs atbild par saimniecisko darbību. Un tādā veidā tas darbs tiks mērķēts uz to, lai visā apvienībā, visos pagastos visi procesi noritētu vienādi un lai nebūtu tā, ka kādā pagastā kaut ko vairāk izdara, kaut kur mazāk, kā tas bija līdz šim.

Šobrīd visu pārvalžu vadību sastāvs vēl nav nokomplektēts. Maltas apvienības pārvaldē šobrīd viens pārvaldnieks, kurš izvēlējies turpināt darbu vietnieka amatā. Uz otrā apvienības vadītāja vietnieka plānošanas un īpašumu apsaimniekošanas jautājumos Rēzeknes novada pašvaldības iestāde "Maltas apvienības pārvalde" izsludināja vakanci un pieteikumus no

pretendentiem gaida līdz 17.02.2023. plkst. 14.00. Vairāk par vakanci izdevuma 11.lpp. un www.rezeknesnovads.lv.

Maltas apvienības pārvaldē ietilpst seši pagasti [Feimaņu, Lūznavas, Maltas, Ozolaines, Silmalās un Pušas], kas tomēr ir daudz. Teritoriālā ziņā apbraukāt visu apvienību ir sarežģīti, jo apvienības kopējā platība sastāda-544,03 km². Maltas apvienības teritorijā dzīvo pāri 8676 iedzīvotāju.

Arī turpmāk komunālos un citus maksājumus, kā arī saņemt citus līdzšinējos pakalpojumus varēs katrā pagastā uz vietas. Lietveži, saimniecības pārziņi, zemes lietu speciālisti, sociālā dienesta darbinieki..., paliek savās vietās, un, ja, piemēram, iedzīvotājiem ir nepieciešams griezties ar kaut kādu iesniegumu, viņš tāpat to pašu ceļu ies uz savu teritoriālo vienību jeb savu pagastu un tur attiecīgi kārto darīšanas.

Lai iedzīvotājiem nezustu saikne ar pārvalžu vadītājiem un vietniekiem, katrā pagastā viņiem tiks noteikti savi pieņemšanas laiki.

Maltas apvienības pārvalde

Maltas apvienības pārvalde

@MaltasApvieniba

Maltas apvienības pārvalde atrodas: [@rezeknesnovads](https://twitter.com/rezeknesnovads) dienvidu daļā un sastāv no 6 pagastiem: Feimaņu, Lūznavas, Maltas, Ozolaines, Pušas un Silmalās!

© Malta, Latvija

Maltas apvienības pārvaldei izveidots savs Twitter konts!

Twitter ir amerikāņu programmatūru speciālista Džeka Dorsija 2006. gadā izveidots virtuālas saziņas un mikroblogošanas tiešsaistes sociālā tīkla tīmekļa vietne, kurā cilvēki var sūtīt un lasīt savas un citu rakstītas īsas ziņas.

Twitter konts ir izveidots ar mērķi informēt iedzīvotājus par aktualitātēm maltas apvienības teritorijā un gūt atpazīstamību sabiedrībā.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Ritiņu autobusu pieturā atjaunots soliņš!

2022.gadā, neilgi pēc ceļa A13 posma rekonstrukcijas darbiem Ritiņu autobusu pieturas nojume tika sabojāta, kad lielgabarīta kravas automašīna mēģināja veikt apgriešanās manevru. Pēc vairākkārtējiem atgādājumiem un sarunām, ar twitter palīdzību, tika panākts, ka Latvijas valsts ceļi 2023.gada janvāra beigās atjaunoja, vismaz, Ritiņu autobusa pieturvietas soliņu, kas, tik ļoti, ir pieprasīts pasažieru vidū.

Lemj par Liepu pamatskolas turpmāko likteni!

Š.g. 19.janvārī Maltas vidusskolas struktūrvienībā „Liepu pamatskola” aizvadīta sapulce, par Liepu pamatskolas turpmāko likteni. Sapulcē piedalījās Maltas vidusskolas direktore Vinera Dimpere, struktūrvienības „Liepu pamatskola” vadītāja Gaļina Bogdanova, Liepu pamatskolas skolotāji un Domes izveidotā komisija par iestāžu tīkla sakārtošanu - Rēzeknes novada domes deputāti: G.Rasims, G.Jevsikovs, S. Šķesters, Izglītības un sporta pārvaldes vadītājs Guntars Skudra ar vietnieku Vili Deksnī, Izglītības ekonomiste Gunita Veismane un Ozolaines pagasta pārvaldes vadītājs Edgars Blinovs.

2022./2023.mācību gadā Liepu pamatskolā kopā mācās 63 skolēni. 28 skolēni ir no Ozolaines pagasta, 35 skolnieki ir no citām pašvaldībām un citiem pagastiem. Prognozēs skolēnu skaits sarūk līdz 52 skolēniem un 1.klasē izteica vēlēšanos mācīties

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

3 skolēni.

Izvērtējot situāciju uz vietas, gan esošo skolēnu skaitu, skolotāju trūkumu, gan atbilstību izglītības programmām, veidojot vairākas klases un finanšu nepietiekamību mācību

plāna īstenošanai, kā arī uzklaustot katra darbinieka un deputātu viedokļus, nonāca pie secinājuma, ka lēmums par Liepu pamatskolas turpmāko likteni ir jāpieņem līdz šī gada martam.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Darba attiecības pārtrauc saimniecības pārzinis

Pēc nostrādātiem 15 gadiem Ozolaines pagasta pārvaldē ar 06.02.2023. darba attiecības pārtrauc ilggadējais Saimniecības pārzinis Juris Runčis.

Ozolaines pagasta pārvalde izsaka lielu pateicību Jurim, par visu, kas paveikts pagasta labā, ka arī par atsaucību, lojalitāti, apzinīgumu, uzticamu un godprātīgi paveiktu darbu OZOLAINES PAGASTA PĀRVALDĒ.

Ozolaines pagasta saimniecības pārzīņa pienākumus turpmāk pildīs Edgars Bujs.

Aklais randiņš ar grāmatu!

Ozolaines pagasta bibliotēka par godu Valentīna dienai aicina visus grāmatmīļus uz neparastu tikšanos jeb “Aklo randiņu ar grāmatu.”

Pasākuma ideja ir ļoti vienkārša, atsevišķas bibliotēkas grāmatas būs īpaši krāšņi sapostas un gaidīs savus lasītājus, kuri būtu gatavi iepazīties un aiznest tās mājās, nezinot ne grāmatas autoru, ne nosaukumu, vien tikai saņemot nelielu mājieni, kāds varētu būt grāmatas sižets. Protams, ikvienas īpašās grāmatas galvenā tēma būs mīlestība – romantiska, pikanta, nebednīga, reizēm arī mazliet skumja un traģiska.

Pārsteigums atklāsies noņemot iesaiņojumu un sākot lasīt. Varbūt kāds vilksies, bet varbūt kāds atklās jaunu autoru, ko līdz šim bibliotēkas grāmatu plauktos nav ievērojis, jo ikvienai grāmatai ir jādod iespēja, atklājot arī jaunu pasauli sev.

Bibliotēkas rīkotajā „Aklajā randiņā ar grāmatu” aicināts piedalīties ikviens, kurš nebaidās mazliet netradicionālā veidā izvēlēties sev lasāmvielu. Neparastā tikšanās bibliotēkā norisināsies no 13. februāra līdz 17.februārim. Saposto grāmatu skaits

būs ierobežots. Aicināti arī tie, kuri vēl nav bibliotēkas lasītāji.

Akcijas ideja aizgūta no Vācijas, kur šī tradīcija doties aklajā randiņā ar grāmatu kļūst arvien populārāka. Pamēģināsim arī mēs sagādāt viens otram pārsteigumu un jautrus brīžus!

Anita Eisaka
Ozolaines bibliotēkas vadītāja
Mob.: 26009181
anita.eisaka@ozolaine.lv

Foto: www.latgalieslaiks.lv

Ozolaine

Autors: Lukaševičs Valentīns

Ja par dzimto skolu uzskata to, kurā sāki iet pirmajā klasē, tad man tā ir Ozolaines astoņgadīgā. Pirmajā klasē¹ mēs bijām seši, bet izlaidumā jau divpadsmit – Judīte Daldere, Inga Gudule, Ilmārs Kairovs, Ivars Kaupers, Valentīns Lukaševičs, Ilga Ritene, Ainārs Rinža, Gunārs Rubļovs, Viktors Rubulnieks, Ivars Springis, Dainis Turlajs, Regīna Voitkāne.

Mazajās klasēs bija tāds mācību priekšmets – glītrakstīšana. Bija jāraksta skaistā slīpumā, ar tinti un spalvaskātu, nosusinot plāmas ar dzēšpapīru. Vēl bija tāda interesanta lieta kā ātrlasīšana – ieslēdza hronometru un tu skaļi lasīji nezināmu tekstu, bet vēlāk saskaitīja, cik burtu ir izlasīts. Šajā disciplīnā vislabāk veicās man un Dainim Turlajam.

Fiziski stiprākais klasē bija Ivars Kaupers. Man pat šķita – ja viņu iejūgtu zirga vietā, viņš pavilkto arklū! Īsts lauku puisis, ar saviem principiem un vērtībām jau skolas gados. Klasē man ar viņu bija vistuvākās attiecības, var pat teikt, ka mēs draudzējāmies. Kad bijām vēlāk iesaukti padomju armijā, mēs sarakstījāmies. Ivars pēc ucebikas nokļuva Afganistānā, uz viņa atsūtītajām vēstulēm bija neierasti pasta zīmogi un tās bija it kā kāds atplēsis un vēlāk aizlīmējis.

Beidzamajās klasēs mums latviešu valodu un literatūru mācīja Vija Ostrovska. Mēs bijām viņai pirmā audzināmā klase, viņa ar mums daudz nodarbojās. Klases stundas, ekskursijas un pārgājieni, literārās tiesas un skeču iestudējumi, diskotēkas. Gunārs Rubļovs vai Ivars Springis atstiepa uz skolu maģīti, paštaisītas gaismas mūzikas, un mēs trināmies un kratījāmies „Saragossa

Band”, „Smokie”, „ABBA”, „Baccara”, „Dschinghis Khan”, „Boney M”, „Mašina Vremeni”, „Credo” ritmos.

Savu pirmo dzejoli es sacerēju 7. klasē – latviešu valodā, garu, jūsmīgu un pārpilnu ar atskaņām. Atceros vienu pāri: tauri-cauri, nekas cits no šī dzejoļa man atmiņā nav palicis. Aiznesu to pagaro rīmējumu parādīt savai latviešu valodas skolotājai. Viņa izkritizēja mēģinājumu pakāpdarināt, taču arī paslavēja un ieteica šo nodarbi turpināt. Skolotāja Vija bija manas dzejas pirmā lasītāja un vērtētāja. Viņa arī, kā bija solījusi, nevienam skolā neizpļāpājās, ka es kaut ko tādu daru.

Par bijušo skolu Ozolainē² šobrīd liecina vienīgi sporta laukums. To izbūvēja fizikultūras skolotājs Kalvāns. Viņš bija gara auguma, kolekcionēja pastmarkas un uz skolu brauca ar retro mašīnīti – kaut kādu BMW vai Opelī. Ir vēl palikuši futbola vārti un basketbola grozi. Te spēlējām bumbu, lēcām tālumā un metām granātu. Blakus sporta laukumam bija pasts un veikals. Uz šejieni starpbrīžos skrējām pēc končām un cepumiem, izdangotajā laukumā pie veikala vienmēr stāvēja mašīnas, traktori un pajūgi. Zirgi parasti bija piesieti aiz veikala noliktavām, turpat pie sporta laukuma. Vai zināt, kas ir slita? Zirgu parkings! Horizontāla brusa zirga purna augstumā, kura balstās uz diviem zemē iedzītiem stabiem. Slitas agrāk bija daudzi kur, tagad tās ir lielāks retums nekā t. s. piena galdiņi. Lai nokļūtu veikalā, bija jāpārskrien pāri grants ceļam, pa kuru brauca motocikli, automašīnas un dažāda lauksaimniecības tehnika. Tad bija uzmanīgi jātipina, it īpaši rudenos un pavasaros, lai neieslīdētu diķī. Diķis man maziņam šķita milzīgs, tā vidū bija

tāda kā saliņa, uz kuru drosminieki kaut kā pa dēļiem vai zariem tika un jutās tur kā īsti pirāti.

Diķim tuvāk bija mazā ēka, kurā bija pasts. Te vienmēr smaržoja pēc pastmarkām un surguča. Ja veikals bija ciet vai bija rinda, te varēja nopirkt pildspalvu iekšīņas, burtnīcu, arī kādu nelielu našķi.

Veikals, kuru atceros ļoti spilgti, tika uzbūvēts 1958. gadā. „Ozolaines ciemata centrā remontu un celtniecības kantora strādnieki sākuši jauna tipveida ciema veikala būvi. Viena daļa ēkas būs divstāvu. Veikalā būs speciāla nodaļa, kur pārdos degvielas un smērvielas.”³ Sešdesmitajos gados to dēvēja pat par universālveikalu⁴. Savos skolas gados te es pirku iriskas, halvu, dažreiz limonādi.

Nezinu kādēļ, bet puiši uz skolu ņēma bārdas skuvekļu asmenīšus. Bija tādi brūnā krāsā, „Ņeva”. Nebiju domājis, ka man pārdos, bet šeit, Ozolaines veikalā, iedeva – tādā sagumzīta papīra paciņā. Es biju pārsteigts, tad nobijies – izmetu tās žilettes atkritumu kastē.

Kādēļ tās žilettes puikēļi ņēma sev līdzī? It kā lai varētu zīmuļus asināt, bet daudzi prata tos asmenīšus ar knipi lidināt, noslēpt zem mēles utt. Ivaram tāda žilēte bija somas ārējā kabatiņā, es kaut ko gribēju aizņemties, bāzu roku iekšā un sagriezu vidējā pirksta galu. Ļoti sāpēja! Ar asinīm appilināju viņa klejonkas somu un savas bikses.

Vecākajās klasēs stilīgi bija nēsāt ne muguras vai rokas, bet plecu somas. Septītajā klasē, precīzi atceros, sākās diplomātu bums. Pirmie bija no dermatīna, vēlāk parādījās plastmasas. Atceros vienu puisī Maltas klubā, kurš bija pilnā ziemas tā laika modes komplektā – mugurā dubļonka, kājās džinsas, rokās diplomāts! Visas meitenes ir viņa!

Pēcatmodas gados Ozolainē arī bija veikals, saucās „Vija”. Nostalgisku domu vadīts te biju pāris reizes iegriezies, ilgi staigāju un it kā nevarēju izvēlēties vajadzīgo preci, tad kaut ko nopirku un ātri gāju ārā. Man patīk manas paaudzes sieviešu vārdi Santa, Indra, Benita, Ērika, Sarmīte, Aija, Skaidrīte, Iveta, Vija.

Īpaši priecīgi mācību gada mēneši bija maijs un septembris. 1. septembrī nācām uz skolu ar asteru un gladiolu pušķiem. Bija žēl, ka vasara ir beigusies, bet bija arī prieks atkal satikties ar klases un skolas biedriem.

Teksta sākums 4.lpp.

Ne skolas galvenais pagalms, ne tam blakus esošie celiņi tad nebija asfaltēti vai bruģēti – placīti norobežoja zālājs un puķu dobes. No pagalma gāja celiņi uz trim pusēm – uz šoseju, kur bija autobusu pieturas, lejup uz skolas ēkas dienvidu stūri, kur apakšā bija pagrabs, kā arī uz pretējo pusi, kur starp fizikultūras zāli un puķu darbmācības kabinetu bija cits, otrs pagalms.

Tajā sporta zālē, no kuras šobrīd nav palikuši pat pamati, 1983. gada jūnijā notika mūsu svinīgais izlaidums⁵. Zālē bija pilns ar lauku puķēm vāzēs, bet ārā pie durvīm un visur iekšā bija saliktas bērzu meijas. Tie agrāko laiku pasākumi man un daudziem ir palikuši atmiņā ne tikai vizuāli, bet arī smaržās. Apkārt otrajam pagalmam, uz kuru varēja lūkoties vienīgi no ķīmijas kabineta, auga milzīgi koki. Maijā tur sanēja un mudžēja maijvaboles. Zemē nokritušās bija lipīgas, lidoja skaļi dūkdamas.

Kalimbamba ir mana mīļākā bērības spēle. Skolēni starpbrīdī sapulcējās galvenajā pagalmā, kur sadalījās divās apmēram vienādās grupās⁶. Puikas un meitenes katrā grupā satecās rokās un nostājās rindā pagalma pretējās malās. Blakus stāvošajiem vajadzēja cieši turēt vienam otra roku, jo no pretinieka ierindas kāds skrēja ar mērķi izlauzties cauri roku barjerai. Ja tas izdevās, tad drīkstēja kādu no pretiniekiem ņemt savā grupiņā un spēle tā turpinājās līdz brīdim, kad kādā no ierindām vairs nebija spēlētāju. Vēl spēlējām klasītes, paslēpes, pakaļdzīšanos ar pieskaršanos, tautas bumbu. Puišiem populāra bija nazišu spēle. Salokāmo kabatnazi vajadzēja mest zemē tā, lai tas ar asmeni iedurtos. Spēles gaitā to nazīti vajadzēja mest atdūrienā no plaukstas, apakšdelma, beigās no pleca.

Pirms stundām, starpbrīžos un pēc stundām spēlēja arī uz naudu. Visbiežāk kratīja – katrs spēlētājs iedeva vienādu kapeiku summu, tad viens no spēlmaņiem tās monētas sabēra savās plaukstās un sāka kratīt. Otrs skatījās, teica stop, plaukstas tika saspīestas un monētas nofiksētas. Tas, kurš nekratīja, teica cipars vai ģerbonis. Saspīestās plaukstas tika atvērtas un abi spēlmaņi tad redzēja, kā nu kuram ir veicies.

Dažreiz monētas salika uz grāmatas

vai galda, tad ar lineālu vai ķemmi žmiedza uz to maliņām, kā rezultātā monēta kā varde leca uz priekšu. Ja uzgūlās virsū pretinieka monētai, tā skaitījās vinnēta.

Skolā visbriesmīgākie brīži bija tad, kad šosejas apmalē pāris nedēļas stāvēja specializētais zobārstniecības autobuss. Skolēnus stundu laikā pa vienam izsauca un bija jāiet uz zobu urbšanu.

Es mācījos jau jaunajā, balto silikātķieģeļu skolā. Balķu sienu skola te bija arī agrāk? [skola Balbišos ir kopš 1870. gada⁹], bet 1965. gadā „Ozolaines skolā” uzcelta divstāvu „piebūve”⁹ [būvēja Viļānu remontceltniecības iecirkņa strādnieki].

Visur mūsu skolā bija apaļās, ar alumīnija krāsu nokrāsotās krāsnis. Katru nedēļu viena klase bija dežuranti, viņiem bez kārtības uzraudzīšanas starpbrīžos vajadzēja vēl arī pēc stundām sanest malku. Katrai krāsnij vajadzēja apmēram divus skolniekroku nesienus. Agrī no rīta nāca apkopējas, viņas arī izkurināja tās krāsnis. Kad ieradāmies skolā, visur bija ļoti silti un omulīgi.

Skolas viens skolnieks katru dienu tika norīkots dežūrēt virtuvē. Parasti bija jāpalīdz ēdamzālē salikt un novākt traukus, notīrīt galdus, sakārtot virtuvi utt. Nezinu kādēļ, bet manos laikos skolā nebija ne ūdensurbuma, ne akas blakus. Tuvākā aka bija pāri šosejai, pie ciema padomes. Manās mājās aka bija aizvākota, iekšā bija caurule, bet kaceļnajā sūknis – piespiedi elektrības slēdzi, un ūdens no akas satecēja rezervuāros un tālāk līdz krāniem un izlietnēm.

Vienas tādas virtuves dežūras laikā mani nosūtīja atnest ūdeni. Es pirmo reizi ieraudzīju nēšus, nezināju arī, kā no akas ķēdē iesietu spaini ar griešanu izcelt ārā. Kaut kā tiku galā, un tagad varu teikt – Ozolainē ir tā aka, no kuras es pirmo reizi smēlu ūdeni!

Skolā mācījās bērni no Pūpoliem, Krīvenim, Gaiduļim, Skujām un citām apkārtējām vietām. Liela daļa brauca uz pilsētu¹⁰.

Kad bija silts, negaidījām autobusu, bet gājām kājām. Daži skolasbiedri dzīvoja Olhovkā, Bumbišķos un citur, varēja viņus viegli pierunāt iet kopā. Asfalta ceļa malā bija sastādītas kuplu eglu audzes [droši vien lai ziemā pasargāt ceļu no aizputināšanas?],

šajos asajos tuneļos vienmēr varēja noslēpties. Varēja arī balsot – šoferi labprāt ņēma skolniekus. 70-to gadu beigās – 80-to gadu sākumā bija šoferi, kuri pie priekšējā vējstikla stiprināja Staļina bildi. Bieži to darīja daļnabojščiķi vai kaukāzieši, milicija šos šoferus parasti apturēja un lika Staļinu noņemt. Nekad tā līdz galam neesmu sapratis, ko toreiz tas simbolizēja.

Pa vēstures kabineta logiem varēja skatīties uz stādīto bērzu rindām un dzelzceļu aiz tiem. Vilcieni dārdēja un svilpoja, traucās garām cisternas, platformas, konteineri, pasažieru un kravas vagoni. Bieži vien pēc stundām blandījāmajos gar sliedēm un meklējām izkritušo starp gulšņiem. Vispriecīgākais atradums bija zilas, dzeltenas un citu krāsu bumbiņas. Lazdu rieksta lielumā, no tām it kā ražoja stikla šķiedru.

Man šīs bumbiņas mājas kaut kur ir, tikai citu mantu klāstā tās vairs nevaru atrast. Ļoti ceru, ka kādu dienu būs pārsteigums un tās, spīguļodamās un īpatni skanot, ieripināsies manā plaukstā.

1 Mācīja mūs skolotājas *Genovefa Dunce* un *Monika Dekсне*.

2 *Skola Ozolainē tika slēgta 2004. gadā. Vecākā paaudze šo vietu dažreiz sauca vēl par Balbišiem, bet jaunākā paaudze jau tikai Ūzulaine. Skolā starpbrīžos teju visi skolēni savā starpā runāja latgaliski, tādēļ tika lietots šis vietvārds Ozolaine latgaliskais pārskatījums.*

3 *Laškova. Dažos vārdos // „Ausma”, 24.06.1958.*

4 *Kaut kur veikala tuvumā, šosejas malā bija arī leģendārais Ozolaines klubs. To uzcēla 1949. gadā, bet 60. gadu vidū tas nodega.*

5 *Skolas direktore visu mūsu mācību laiku bija Klementina Buharina.*

6 *Šo spēli spēlēja mazākie skolēni – no otrās līdz apmēram piektajai klasei.*

7 *Belova T. Mēs nākam no bērības, no Kivkiem! // „Rēzeknes Vēstis”, 09.04.2021.*

8 *Ozolaiķes zīmē [sast. Ūdre S., Blinovs E.] – [B.v.]: Ozolaines pagasta pārvalde, 2021., 85. lpp.*

9 *Stafeckis A. Likst lietā rezerves // „Znamja Truda”, 02.03.1966.*

10 *Šajā skolā strādāja mans tētis, mācījās mana māsa.*

Avots:

<https://latgaleslaiks.lv/raksti/2022-03-23-ozolaine>

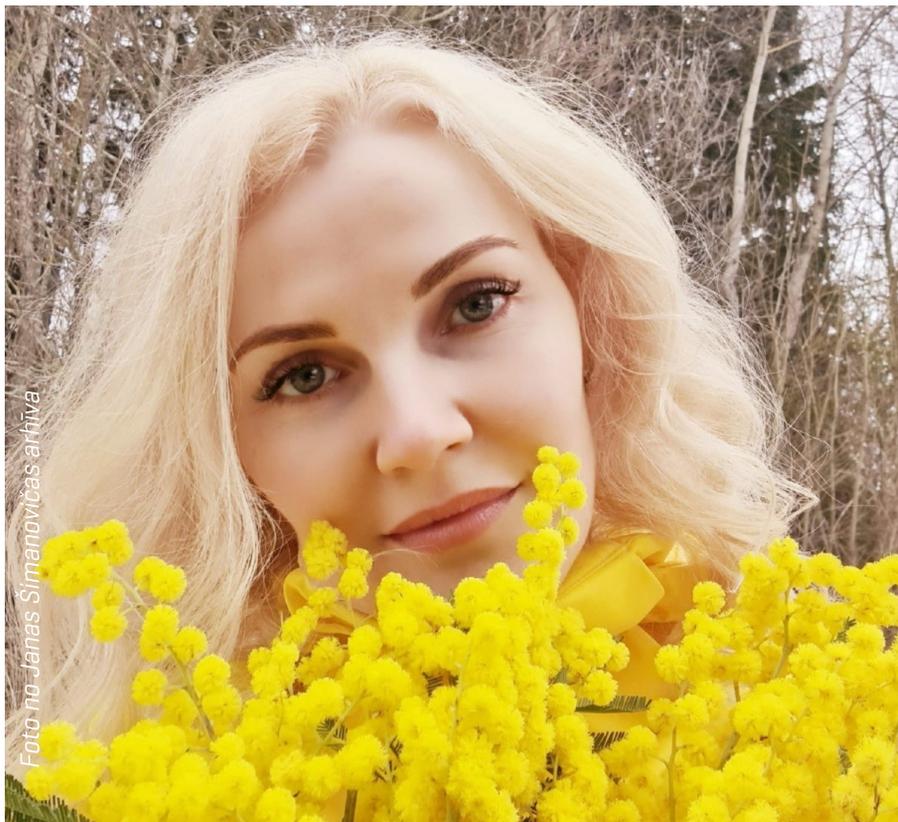

Foto: no Janas Šimanovičas arhīva

Sekot savai sirdij!

2.februāris, gan pēc senām senču tradīcijām, gan pēc baznīcas liturģiskā kalendāra, tiek dēvēts par Sveču dienu. Tā simboliski iezīmē ziemas vidu un ir arī diena, kad baznīcā un ikvienā mājā tiek noņemtas pēdējās Ziemassvētku laika dekorācijas... Arī viss februāra mēnesis jau no senseniem laikiem tiek dēvēts par sveču mēnesi, tāpēc šomēnes uz interviju, rubrikā „Ozolainiešu talanti un vaļasprieki”, aicinājām Pleikšņu ciema iedzīvotāju Janu Šimanoviču, kurai viena no sirdslīetām ir tieši sveču darināšana...

Jana, pastāsti, lūdzu, par sevi! Kādas ir spilgtākās atmiņas no bērnības-kāda Tu biji, kas Tevi interesēja, ar kādiem hobijiem nodarbojies?

Par bērnību man ir ļoti siltas atmiņas! Tas ir skaists posms dzīvē, ko mēs izdzīvojam bez liekām raizēm, pārdzīvojumiem, vienkārši elpojot un baudot to, kas mums ir dots. Es biju jautrs bērns! Kā jau visi citi- daudz spēlējās. Mums pagalmā bija ļoti daudz bērnu, bet nekad savā starpā nebija konfliktu, kaut kā dalīšanas, strīdēšanās... Vienmēr draudzīgi sadzīvojām savā bērnu bariņā, spēlējām dažādas spēles, braukājām ar velosipēdiem, peldējāmies, viens otru

aiztāvējām, kad kāds mēģināja pāri nodarīt.

Vispār jau, bērnībā mani interesēja viss, biju ļoti ziņkārīgs bērns. Stundām ilgi patika dzīvoties ārā, pavadīt laiku ar vecmamma un vectēva mājdzīvniekiem, rūpēties par tiem, pļavā lasīt dažādas puķes. Laukos nebija citu bērnu- rotaļu biedru, uz turieni braucām kopā ar brāļiem un māsām. Tāpēc visas mūsu rotaļas bija savā starpā un tajās bija iesaistīti arī mājdzīvnieki un daba. Bērnībā sapņoju kļūt par veterinārārstu. Man vienmēr likās, ka dzīvnieki ir tik neaizsargāti un par savām sāpēm neko nespēj pateikt, atšķirībā no cilvēkiem. Man ļoti gribējās viņiem palīdzēt! Tāpēc es vēlējos kļūt par dzīvnieku dakteri. Vēl es sapņoju pati par savu zirdziņu. Vecvecākiem bija zirgs un es ļoti gaidīju, kad piedzims kumeliņš. Tā arī vecmammai biju pieteikusi- ja piedzims kumeliņš, es pati viņu audzēšu, audzināšu, rūpēšos par viņu un tas būs mans zirdziņš! Vecmamma piekrita arī. Taču ķēvīte bija jau paveca, pēcnācēji nesevoja un es pie sava zirdziņa tā arī netiku! Bet atmiņā gan tas ļoti iespaidās! Arī tagad zirgs joprojām ir mans mīļākais dzīvnieks. Savā ziņā tas palika kā bērnības neīstenotais sapnis. Šis ir tādas spilgtas atmiņas no bērnības. Jāteic gan, ka neviens no

šiem bērnības sapņiem nav piepildījies...

Kādā brīdī Tevi parādījās radošums?

Tajā laikā par radošumu bija grūti spriest. Tas bija laiks, kad veikalā daudz ko nevarēja nopirkt, turklāt, es nācu no daudz bērnu ģimenes, tāpēc daudzas mantiņas mums nebija pieejamas. Bet, kā jau visiem bērniem, mums gribējās spēlēties ar daudz un dažādām rotaļlietām, tāpēc nekas cits neatlika, kā radīt mantiņas pašiem. Mēs daudz zīmējām. Es zīmēju lellītes un dažādas leļļu drēbītes. No papīra un kartona cēlu lellēm mājas, veidoju papīra un plastilīna mēbeles. Tās mantiņas, ko radīju pati, man bija ļoti mīļas un es izturējos pret tām ārkārtīgi saudzīgi! Zināmu māksliniecisko iedvesmu es guvu, braukājot pie vecmamma un vectēva uz laukiem. Tur es ļoti daudz laika pavadīju dabā, ar dzīvniekiem, kā arī ar mūsu vectētiņu, kurš bija mākslinieks. Katru vakaru viņš stāstīja mums pasakas un mēs šos brīžus gaidījām ar lielu nepacietību! Kad pasaka bija garāka, mums vienā vakarā tika izstāstīta daļa no tās, bet turpinājums bija jāgaida līdz nākamajam vakaram. Tās dienas likās garas, jo garas un nevarēja vien sagaidīt, kad atnāks nākamais vakars un beidzot varēs uzzināt, ar ko pasaka beigsies! Vēl vectēvs mums līmēja pīlīs no papīra! Tajās mantās, ko viņš radīja, bija ielikta viņa sirds un dvēsele, tas viss tika veidots ar lielu mīlestību. Atmiņā palikušas tik daudz pasakainas ainas, ko vectēvs bija parūpējies mums radīt... Ar viņu kopā pavadītie mirkli nespēja pielīdzināties nekam citam, kas vēlāk nāca mūsu dzīvē. Tieši šis laiks deva man pirmo māksliniecisko pieredzi, kā no vienkāršiem materiāliem var radīt kaut ko tik pasakainu, tik tēlainu! Tas dziļi iespaidoja mani un šis sajūtas es paņēmu līdzi visai savai turpmākajai dzīvei.

Kāda ir Tava izglītība? Ko esi apgūvusi, kādās jomās darbojies?

Pēc izglītības, pirmkārt, esmu mazā uzņēmuma grāmatvede, taču, kad absolvēju tehnikumu, sapratu, ka nestrādāšu šajā profesijā, jo tas mani absolūti nesaistīja. Sākotnēji tas likās interesanti, bet vēlāk secināju, ka šis viss nav man piemērots un ka nevarēšu sēdēt, skaitīt un rakstīt papīrus.

Teksta turpinājums 7.lpp.

Tādā profesijā es justos garīgi apspiesta. Iekšēji esmu brīvības cilvēks, man nepieciešama brīvība radīt, izpausties, nebūt nosacījumu apspiestai, likumu pakļautai.

Vēlāk apguvu arī dārza dizainera profesiju, kas, protams, bija daudz radošāka profesijas izvēle!

Esmu darbojusies daudz un dažādās jomās. Pēc tehnikuma pabeigšanas, paspēju izbraidīt ārzemes- pastrādāju Somijā, atgriezies mājās, tad mani „ierāva” par floristi ziedu veikālā! Es neko nebiju mācījusies, apguvusi šajā jomā, mani vienkārši paņēma komandā un es sāku kaut ko radīt. Darīju to, ko pratu, sapratu, izjutu... Gāja visādi, bet teikšu godīgi, man diezgan labi sanāca... Tagad, atskatoties uz savu pirmo darbu bildēm, secinu, ka tie tiešām bija primitīvi, bet nebūt ne slikti - tie bija interesanti, šajos meistarojumos bija kaut kas fascinējošs! Un tā es pamazām augu! Savā turpmākajā dzīvē nomainīju vairākas darbavietas, bet turpināju pieturēties floristikas jomai.

Mani tas aizrāva, man tas interesēja, patika un padevās! Manā dzīvē bija vairākas darbavietas, kur es tiešām varēju mācīties un augt! Es strādāju kopā ar profesionāliem floristiem, no kuriem varēju smelties daudz ideju! Šajā dzīves posmā biju gluži kā švamme, kas visu sūca sevī iekšā! Viss likās tik interesants un bija tik daudz jautājumu! Pati šobrīd smejos, ka es ar saviem jautājumiem kolēģes, droši vien, „tracināju”! Bet tolaik nepievērsu tam lielu uzmanību, jo biju ļoti aizrāvusies ar pašu procesu. Tā tas viss aizgāja! Atskatoties uz to dzīves posmu, saprotu, ka tolaik es mācījos un apguvu, bet tagad, šajā dzīves posmā, es varu teikt, ka es beidzot radu! Mani darbi ir radoši, katrs no tiem nav iepriekš līdz detaļām izplānots vai uzrasēts, tie top mirkļa iespaidā... zieds pēc zieda un darbs „apaug”, gala rezultāts vienmēr ir spontāns, tas nekad nav pamatīgi pārdomāts... Tas skatījums nāk darba procesā- es lieku, lieku, nezino, kas no tā sanāks, pati ar darāmo darbu saplūstu kopā un iznākums ir fascinējošs! Pabeizot darbu, es skatos uz to un domāju: „Tiešām? Man tas sanāca!” Ja katru darbu vajadzētu nosaukt vārdā, es to nespētu izdarīt, jo katrs no tiem ir individuāls, katrā veikumā es ielieku

savu dvēseli, emocijas. Varu pat atļauties pateikt, ka mani radītie darbi ir izdzīvoti ik minūti! Bet pats, pats galvenais ir tas, ka man patīk!!! Es dzīvoju ar to un man tas nes ārkārtīgi lielu gandarījumu! Tas ir tāds kā elksīrs manai dvēselei! Radot šos darbus, es atpūšos. Patiesībā, es ar pārliecību varu teikt, ka es nestrādāju, es neeju uz darbu, es eju radīt, eju atpūsties un ļaut savai dvēselei lidot, radot darbus! To darot, es pati lidoju!!!

Febuāris ir Sveču mēnesis! Pastāsti par savu sveču liešanas hobiju!!! Kad un kāpēc tas radās? Tev ir ļoti skaista dizaina sveces! Kāpēc tieši šāds dizains?

Sveču liešanas hobijs man radās pavisam nesen. Tāpat kā daudziem citiem, tas notika Covid laikā, kad neko nebija iespējams svinēt un daudz laika bija jāpavada mājās. Kādu dienu internetā „uzdūros” svecēm. Sāku pamatīgāk pētīt tehnoloģijas, vasku dažādību un vienā brīdī pateicu sev: „Un kāpēc gan ne? Man taču arī jāpamēģina! Diezgan interesanti!” Tā dzima mans sveču liešanas stāsts! Tika iegādāti nepieciešamie materiāli- degļi, koka daktiņas, vaski utt. Sveču liešanas vasku, vispār, ir diezgan daudz... Papētot pieejamo sortimentu sīkāk, paliku pie eko sojas vaska, tas šķita vistīkamākais. Nopirku arī dažas formiņas. Tuvinieki, radinieki, zinot par manu jauno aizraušanos, svētkos arī labprāt dāvināja dažādas formas. Ņemot vērā, ka tās ir diezgan dārgas, par katru šādu dāvaniņu biju ļoti priecīga. Un tā, pamazām, sākās sveču liešanas process! Protams, piedzīvoju dažādas neveiksmes, par kurām vēlāk lasīju informāciju internetā, meklējot atbildes uz neskaidrajiem jautājumiem, kāpēc tā un ko jādara, lai rezultāts būtu labāks. Mācoties no savām kļūdām, turpināju darboties. Mani šis process aizrāva arvien vairāk, tapa dažādu formu sveces. Kādā brīdī radās vēlme radīt ne tikai formu meistardarbus, bet arī trauku sveces. Izvēle „krita” tieši uz krūzēm, varbūt tāpēc, ka krūzītei cilvēka dzīvē ir gluži vai rituāla nozīme- kad mēs no rīta dzeram kafiju vai tēju krūzē, tas ir patīkams process, ar bagātām, sirdij siltām sajūtām. Sāku internetveikalos meklēt interesantas krūzītes un varēju ķerties pie sveču liešanas.

Vēl esmu apguvusi vides dizaina profesiju, man ļoti patīk ne tikai grieztie ziedi un pušķu radīšana no tiem, bet patīk arī pašai stādīt, kopt, audzēt, sagaidīt pirmos ziedus no saviem augiem, tāpēc manā piemājas dārziņā aug dažādas puķes un košumkrūmi, kur es katru gadu mēģinu kaut ko mainīt. Vispirms liekas: „Nu, es tagad iestādīju! Tagad, lai tik zied un priecē!” Bet nē, ik gadu man atkal un atkal ienāk prātā doma, ka tam krūmam vai puķei būtu jāatrodas citā vietā un tāpēc atkal kaut ko pārstādu un pārveidoju. Vien brīnos, kā tas viss pašai neapnīk! Bet patiesībā šis process ļoti aizrauj! Audzējot savus augus, „piešāvos” arī kaltēt tos, žāvēt ziedlapiņas, lapas. Visu vasaru kaut ko kaltēju, liku grāmatu lappusēs un nospiedu, gluži kā skolas laiku darbmācības stundās. Rezultātā sakaltēju diezgan daudz materiālu, ko arī lietderīgi izmantoju sveču liešanas procesā. Svecītēs lieku pašas kaltētos dažādu krāsu un toņu ziedīņus, kā arī dažādas formiņas atlietās figūras. Jūtu, ka sveces, ko izleju, ir dabas iedvesmotas, jo tajās tiek likti pašas audzēti ziedi, kas līgojušies vējā un sildījušies saulē, tāpēc man šķiet, ka es savās svecēs paņemu šo dabas siltumu un atspulgu. Krūzīšu sveču ideja ļoti labi „aizgāja”! Mani tuvinieki, klienti un cilvēki, kas ar mani sadarbojas- visiem ļoti patīka mani darinātie darbi!

Teksta turpinājums 8.lpp.

Teksta sākums 6.lpp.

Tie diezgan ātri tika pie savām jaunām mājām, kur varēja priecēt cilvēkus... Svece, tā laikam ir sava veida tradīcija jau no senseniem laikiem, jo mēs visi vienmēr esam tiekušies pēc gaismas un siltuma.

Kur paliek Tavas sveces? Kādas ir skaistākās atsauksmes, ko esi saņēmusi par saviem darbiem?

Galvenokārt, sveces tiek dāvinātas svētkos tuviniekiem, tāpat arī mani pastāvīgie klienti tās iegādājas! Atsauksmes? Patiesībā es no cilvēkiem negaidu atsauksmes par saviem radītajiem darbiem! Lielāko pateicību un gandarījumu izjūtu, kad redzu prieku cilvēka acīs un smaidu sejā; kad dzird: „Wooww”! Domāju, ka ar to arī viss ir pateikts! Tas nes milzīgu gandarījumu manai dvēselei un tajā brīdī es saprotu, ka virzos pareizā virzienā un man tiešām izdodas vismaz nelielu daļiņu sevis uzdāvināt citiem un kādu priecīgu mirkli padarīt vēl skaistāku! Un tas jau ir daudz!

Vai ir bijusi tāda svece, kas īpaši palikusi atmiņā?

Visas manas sveces ir īpašas- katra ir individuāla, unikāla un neatkārtojama! Divu vienādu eksemplāru nav! Tās var būt veidotas vienādos traukos, bet tik un tā sanāk dažādas. Katra mana izlietā svečīte ir īpaša man personīgi! Kad tā aizceļo uz citām mājām, es sirdī jūtu prieku un gandarījumu, ka arī tur tā nesīs sevī ielikto siltumu, mīlumu un gaismu, kas cilvēkam kādā mirklī būs vajadzīga.

Vai Tu pati mīli dedzināt sveces un dari to bieži? Kādas sajūtas Tevi raisa sveču dedzināšana?

Es mīlu dedzināt sveces, bet nedaru to bieži... Es dedzinu sveces tad, kad iekšēji sajūtu, ka man to gribas... Dažreiz, atnākot mājās, izteikti rodas vēlme pakavēties pie sveces liesmiņas, pārdomājot kaut ko vai vienkārši izbaudot mirkli pie kafijas tases. Svece, degot, rada siltuma, mājīguma sajūtu, kas man tajā brīdī ir vajadzīga...

Ar svecēm saistīti daudzi un dažādi ticējumi! Vai Tu zini kādu no tiem? Vai ievēro?

Šajos jautājumos pārāk neesmu iedziļinājusies, vien „pa ausu galam” tiku dzirdējusi, ka senlatvieši ir lējuši sveces no aitu taukiem un vaska, bet degļa vietā tika izmantots kokvilnas diegs. Ņemot vērā, ka to ir darījuši

mūsu senči, var secināt, ka sveces un sveču liešana ir sensena tradīcija. Agrāk sveces kalpoja, pirmkārt, kā gaismas avots, tāpēc tās mūsu priekštečiem bija neatņemama dzīves sastāvdaļa. Mūsdienās sveču nozīme ir mainījusies...

Man sirdij tuvākie ticējumi par svecēm ir sekojoši- sveču dienā ir jālej sveces, lai tās ilgāk un labāk degtu; tāpat arī- sveču dienā ir vairāk jājoko, jāsmejas, lai nākamais 100gads ir jautrs un ļoti labs; ja sveču diena ir apmākusies, tad vasara būs lietaina! Tie ir mūsu senču ticējumi, bet, manuprāt, tiem ir spēks! Ir jātic tam, ko priekšteči ir atklājuši, tie secinājumi nevar būt radušies tāpat vien...

Kādas ir Tavas mīļākās krāsas? Vai Tev ir visiecienītākās krāsas sveču dizainā?

Man nav vienas izteikti mīļākās krāsas. Man patīk tirkīzila, zaļa krāsa, vasarā tiecos pēc dzeltenā, bet kopumā, man patīk pasteļtoņi, tos arī biežāk pielietoju. Īpašas mīļākās krāsas, ko izcēl, nav... Katrai krāsai ir

savas asociācijas, kaut kāda harmonija nāk līdzī... Brīdī, kad jāizdara izvēle, es redzu un jūtu, kuru krāsu vēlos paņemt rokās un vienkārši ļaujos, daru! Es nepiedomāju pie tā- konkrētajā brīdī krāsas vienkārši „saliekas” un tad tā lieta aiziet!

Vai ir kāds stils, ko Tu sveču liešana vēl neesi pamēģinājusi, bet ļoti vēlies to izdarīt?

Man sveču liešanas process aizsākās spontāni, es īpaši nepiedomāju par to vai citu stilu esamību un metodēm. Konkrētajā brīdī gribu radīt un neiespringt! Es vienkārši veidoju to, kas nāk no manas dvēseles, nāk no manis, un man tas rada gandarījumu... Nākotnē noteikti pamēģināšu ko jaunu, jo esmu no tiem cilvēkiem, kas neapstājas. Man vienmēr patīk inovācijas, labprāt apgūstu un mācos! Kādā brīdī notiek klikšķis un es jūtu, ka man to vai citu lietu vajag un es iegrimstu jaunajā procesā. Tas vienkārši tā notiek!

Teksta turpinājums 9.lpp.

Teksta sākums 6.lpp.

Gan jau notiks klikšķis, kad es sapratīšu, ka arī sveču liešanā ir jāpamēģina kas jauns un noteikti darīšu to!

Sveču liešana un floristika nav Tavi vienīgie talanti, vaļasprieki... pastāsti par citiem!

Man patīk sports, es trenējos. Tā ir viena no manas dzīves sastāvdaļām. Kā es nonācu pie tā? Laikam veselības dēļ... Man bija problēmas ar mugurkaulu. Ārsti teica- ja nepaliks labāk, būs jāveic operācija. Sapratu, ka perspektīvas nav spīdošākās un viens no variantiem bija sākt trenēties un mugurkaulu stiprināt, ko es arī izvēlējos, un jau 15 gadus esmu tajā un ar milzīgu gandarījumu varu pateikt- kamēr dzīvošu, sports būs viena no neatņemamām manas dzīves sastāvdaļām!

Kā iepriekš minēju, man patīk nodarboties ar dārzkopību, apzaļumot dobītes un pagalmu. Mīlu daudz staigāt, atrasties dabā, bieži izbraucu uz mežu. Daba ir mans enerģijas avots, kur smeļos idejas un atbrīvoju sevi no negatīvās enerģijas, kas sakrājas pa dienu. Kad man ir slikti, jūtos nomākta, neesmu izgulējusies vai darbā kaut kāda ķibe, rezultātā jūtos emocioāli izsmelta un ir smagi ap sirdi, tad atnāku mājās un, ja tā ir vasara, uzreiz dodos uz dārzu, savās puķu dobēs- rušinos, darbojos, kontaktējos ar zemi... Rušīnāties puķu dobēs, visa iekšējā nomāktība un nepatīkamais noskaņojums izplēn. Man tas ļoti palīdz! Kad atnāku atpakaļ mājās, esmu balta lapa, viss liekais ir izdzēsts! Jūtu, ka daba mani uzlādē, sniedz ļoti pozitīvas emocijas un arī iedvesmo, kad vēroju to, ko daba rada. Ja cilvēks spēj to saskatīt un izbaudīt, tā ir fantastiska sajūta!

Tavu talantu un vaļasprieku kopums Tevi ir novedis arī līdz loģiskam iznākumam- pašai savam veikaliņam, kur Tu pārdod savas radītās lietas! Pastāsti par to!

Tas bija sen lolots sapnis, kas nu ir piepildījies! Es jau sen vēlējos vietīņu, kur varētu darināt un radīt savus darbus... tādu mazu savu pasaulīti, kur varētu iegriezties jebkurš cilvēks, kuram mani darbi „iet pie sirds”... kur varētu justies kā mājās! Es to pat īsti nevaru nosaukt par veikaliņu, šī vieta šķiet kā manas otrās mājas, pasaulīte,

kurā es pavadu laiku ļoti daudz laika, kurā es sapņoju, kurā gūstu pozitīvas emocijas, kurā es radu un kurā īstenoju savas idejas...

Šīs vēlmes piepildījums nāca pie manis ilgi... Tas nebija tikai sapnis, ko es viena pati ilgu gadu loloju, mēs kopā nonācām pie tā - man bija blakus mans vīrs, mans mīļotais cilvēks Ilmārs, kurš mani ļoti atbalstīja. Viņš redzēja, kā man tas viss patīk, kā es jūtos, kādi izskatās mani darbi... Viņš gribēja, lai man ir sava vietīņa, kur es varētu radīt! Smejos, ka mazliet arī vēlējos mani dabūt ārā no mājām, jo, kad viss radošais process notika mājās, spējiet vien iedomāties, kas tur darījās!!! Vīrs, jokojot, teica, ka man ir jādabū sev radošās izpausmes vieta, lai mājās beidzot ir kārtība. Tas arī tika īstenots! Vīrs bija liels atbalsts- gan šīs vietas iegādē, gan remontdarbos. Par to viņam esmu ļoti pateicīga! Tā es tiku pie šīs skaistās vietas, kurā drīkstu izpausties un kaut kādu daļiņu no sevis ienest katra klienta mājās, protams, runa ir par tiem, kuriem patīk mani darbi un kuri ir „uz viena vilņa” ar mani!

Pastāsti, kāpēc veikala nosaukums ir „Arte Bus”?

Tas notika spontāni! Ar vīru un meitu ilgi domājām nosaukumus, man jau sāka „kūpēt galva”! Sarakstījām uz lapas nosaukumus, kas nāca prātā, un nolēmu, ka jāizvēlas tas, kas „iekritīs sirdī”! Vīrs piedāvāja nosaukumu „Arte Bus”... padomāju un sapratu, ka šī

vārdu salikuma skanējumā ir kaut kas man tuvs... „arte” ir māksla un viss, ko es radu, ir saistīts ar mākslu, garīgo, dvēselisko! „Arte” ir kaut kas ļoti skaists... Kāpēc „buss”? Laikam tāpēc, ka labi skanēja! Patiesībā, es pat neidziļinājos tik detalizētā analizēšanā. „Mākslas buss”- manuprāt, kolosāli!!! Asociācijās tas ir buss, kas tevi var aizvest uz jebkuru pasaules malu- tu vari būt tur, kur vēlies, jo, radot, tu vari nonākt visur, kur vien sirds kāro!!! Tā arī izveidojās nosaukums!

Tās lietas, kas tiek darītas spontāni, manuprāt, vienmēr „aiziet”! Tās ir tās pareizākās izvēles, kad neiespringsti, nedomā, neanalizē, un tas ir forši!

Kurš no Taviem meistardarbiem pircējiem ir vistīkamākais, mīļākais un pieprasītākais? Sveces? Kompozīcijas? Pušķi?

Nav tā, ka kaut kas būtu izteikti mīļāks, jo pieprasīti ir gan pušķi, gan kompozīcijas, gan arī sveces. Katrs cilvēks, ienākot manā telpā, atrod sev ko tīkamu, sirdij tuvu. Katrā manā darbā, kompozīcijā ir kāds stāsts, ko es tajā ielieku. Redzot šo darbu, cilvēks to izlasa, pārņem un kaut kas viņam manā stāstā kļūst tuvs, tāpēc viņš to vai citu darbu arī izvēlas, man tā šķiet... Vismaz es tā jūtos, kad pārku kādu darbu, kas radīts ar rokām. Roku darinājums ir ļoti silts, cilvēks tajā ir ielicis savas emocijas, enerģiju un stāstu. Domāju, ka lielākajai cilvēku daļai pārņem līdzīgas emocijas!

Teksta turpinājums 10.lpp.

Foto no Janas Šimanovičas arhīva

Kā Tavi hobiji izpaužas mājās vidē? Vai uz galda vienmēr ir svaiga kompozīcija? Vai ik vakaru tiek dedzinātas sveces?

Jā, man patīk ziedi un manās mājās tiem vienmēr ir jābūt uz galda, īpaši vasarā... Bet runa ir par vienu vai dažiem ziedīņiem! Tā var būt viena rozīte vai trīs nelieli ziedīņi, ne vairāk... Tās nav kompozīcijas vai lielle pušķi... Ziemā vairāk piekopju „dzīvo podiņu” tradīciju, piemēram, acālijas, smaržīgas hiacintes – jebkādi ziedošie augi, kas priecē sirdi... Kāpēc es nelieku lielus ziedu pušķus uz galda? Vasarā ļoti bieži eju dzert kafiju uz terases, īpaši no rīta, man tas ļoti patīk! Kad ir iespēja, labprāt izbaudu šādus mirkļus! Sēžot terasē, acij paverās skats uz puķu dobēm, košumkrūmiem, arī uz zaļo zāli un zilajām debesīm... Tas ir tāds harmonijas brīdis ar sevi un dabu. Tādā mirklī laiks it kā apstājas un es šajā sajūtā gribētu pavadīt ilgu laiku. Tā mani dziedē! Savukārt, grieztie ziedi man šķiet ļoti skaisti, bet tie nav ilgmūžīgi. Tieši tāpēc cenšos no sava dārza negriezt lielus ziedu klēpjus likšanai vāzē! Labāk skatos uz to, kas zied dārzā, un priecājos par šo skaistumu! Ziedus, kas atrodas 2-3 soļu attālumā no mājām, varu baudīt ilgtermiņā un priecāties par to, kā tie

līgojas vējā un gorās saulē. Žēl man tos griezt!

Savukārt, svecītes es nededzinu katru dienu, vasarā daru to pavisam reti. Vasarā ļoti maz pavadu laiku iekštelpās. Siltajā gadalaikā es labprātāk pasēžu pie ugunsкура, skatos uz liesmiņu. Ugunskurs ir mana uguntiņa, mana svecīte vasaras laikā, kad gribās baudīt dabas skaistumu, smaržu un vēju. Svecēs intensīvāk sāku dedzināt, sākoties rudenim, un, protams, ziemā. Brīžos, kad man rodas sajūta, ka to ļoti gribās darīt...

Tavs novēlējums Ozolaines pagastam, tā iedzīvotājiem?

Nebaidīties! Sapņot, realizēt savus vēlmēs, iet uz saviem mērķiem!

Apziņos, ka dzīve nav vienkārša, īpaši tagad... Bet nedrīkst atteikties no savām iecerēm, padoties! Vajag izdarīt visu, kas ir Jūsu spēkos, lai īstenotu savus sapņus! Lai jūs, atskatoties atpakaļ, ar pilnīgu sirdsmieru varētu teikt – jā, es izdarīju visu, pat, ja man neizdevās! Galvenais ir ielikt savā idejā visu sevi... Nepakļaujieties tādu cilvēku ietekmei, kuri bieži mēdz teikt: „Kam tev tas? Nevajag! Tev nekas nesanāks! Tā ir izmesta nauda! Dzīvo tā, kā ir!” Nevienam nav jāklausa! Ja jūs apzināties, ko gribat un ka to vajag darīt, un sirds dziļumos jūtat, ka izdosies, kaut gan pirmie soļi būs grūti un neies tā, kā iecerēts, nepadodieties un ejiet uz priekšu! Gluži kā tajā teikā par divām vārdītēm, kuras iekrita piēna kannā un sāka slīkt... Viena mēģināja kulties bez apstājas, bet otra vispirms kūlās un pēc tam padevās, sakot pirmajai: „Ko tu kulies? Mēs tāpat noslīksim!” Tā, kura padevās, tiešām arī noslīka, bet otra vienalga centās kulties pēdējiem spēkiem un brīnums notika – piens pēkšņi sakūlās sviestā un vārdīte tika no kannas ārā. Es domāju, ka arī dzīvē notiek tā – ja cilvēks nepadodas, lai arī cik grūti vai sāpīgi būtu, viņš visu var pārvarēt! Ja mēs ticam tam, ko darām, es domāju, vienmēr izdodas viss! Ir vienkārši jātic sev, jātic ar sirdi, nevis ar domām, jo domas mūs bieži pievīl... Visās izvēlēs ir jāseko sirdsbalsij! Tikai tā un nekā savādāk! Tikai tam ir gala iznākums un rezultāts, jo tad mēs nevaram kļūdīties! Mūsu sirds nekad nevar kļūdīties, tas ir mans moto, ejot pa dzīvi! Tam, kas nāk no sirds, tam vienmēr ir labs gala iznākums!

**Rakstu sagatavoja – Santa Ostaša
Ozolaines Tautas nama vadītāja
T.: 25127340**

Rēzeknes novada pašvaldības iestāde "Maltas apvienības pārvalde" aicina darbā vadītāja vietnieku plānošanas un īpašumu apsaimniekošanas jautājumos

Rēzeknes novada pašvaldības iestāde "Maltas apvienības pārvalde" [reģ. Nr. 40900027426, adrese: Brīvības iela 6, Malta, Maltas pagasts, Rēzeknes novads, LV-4630] izsludina atklātu konkursu uz vakanto Rēzeknes novada pašvaldības iestāde "Maltas apvienības pārvalde" vadītāja vietnieku plānošanas un īpašumu apsaimniekošanas jautājumos amatu. Tiek izsludināts atklāts konkurss uz vakanto Rēzeknes novada pašvaldības iestāde "Maltas apvienības pārvalde" vadītāja vietnieku plānošanas un īpašumu apsaimniekošanas jautājumos amatu. Amata kandidātiem jāatbilst šādām prasībām:

1. augstākā izglītība;
2. vēlāmā 3 (triju) gadu darba pieredze pašvaldības institūcijā vai valsts pārvaldē;
3. nepieciešamas plašas normatīvo aktu zināšanas un spēja tajos orientēties, kā arī prasme veikt tiesību aktu analīzi un piemērošanu;
4. jāpārzina pašvaldības darbība, tās organizatoriskā struktūra un pārvaldes sistēma;
5. racionāla darba organizācijas prasme, sistematizācijas prasme, spēja identificēt kļūdas un nekavējoties tās novērst;
6. prasme lietot praksē teorētiskās zināšanas;
7. prasme strādāt ar datoru, informācijas tehnoloģijām, kā arī ar biroja tehniku;
8. prasme strādāt ar elektroniskajām dokumentu vadības sistēmām;
9. labas komunikācijas un sadarbības prasmes;
10. augsta saskarsmes kultūra, atbildības sajūta un precizitāte;
11. valsts valodas prasme augstākajā pakāpē;
12. nevainojama reputācija.

Pamatdarba atalgojums pārbaudes laikā EUR 1672,00
Pamatdarba atalgojums pēc pārbaudes laika EUR 1760,00 – saskaņā ar Rēzeknes novada domes lēmumu A līmenim, Darbiniekam –

atbilstoši novērtējumam. Amata apraksts - atrodams pašvaldības mājaslapā www.rezeknesnovads.lv.

Amata kandidātiem līdz 2023. gada 17. februāra plkst. 14.00 jāiesniedz Maltas apvienības pārvaldes lietvedei 3.kab., Brīvības iela 6, Malta, Maltas pagasts, Rēzeknes novads, LV-4630, vai jānosūta pa pastu uz iepriekšminēto adresi, vai arī var iesniegt elektroniski nosūtot uz epastu maltasapvieniba@rezeknesnovads.lv šādus dokumentus:

1. motivācijas vēstuli;
2. profesionālās darbības aprakstu [CV];
3. pieteikuma anketu;
4. izglītību un darba pieredzi apliecinošu dokumentu kopijas;
5. Rēzeknes novada pašvaldības iestādes "Maltas apvienības pārvalde" attīstības koncepciju [ne vairāk kā viena A4 formāta lapaspuse];

6. likumā noteiktajā gadījumā, dokumentu, kas apliecina valsts valodas zināšanas tādā apjomā, kāds nepieciešams amata pienākumu veikšanai.

Kontaktinformācija 27870687. Amata kandidātu izvērtēšana tiek uzsākta ne vēlāk kā 3 (trīs) dienas pēc dokumentu iesniegšanas termiņa beigām.

Konkurss tiek organizēts divās kārtās. Pirmajā kārtā konkursa komisija izvērtē amata kandidātu iesniegtos dokumentus. Uz otro kārtu – amata kandidātu teorētisko un praktisko zināšanu pārbaudi un darba interviju – tiek uzaicināti tie amata kandidāti, kuru iesniegtie dokumenti atbilst konkursa nolikumā [atrodams pašvaldības mājaslapā www.rezeknesnovads.lv] izvirzītajām prasībām.

Amata apraksts, Nolikums un Pieteikuma anketa pieejami www.rezeknesnovads.lv.

Maltas apvienības pārvalde

Svinēt kopabūšanas prieku!

Santas Ostašas foto

18.janvārī Ozolaines Tautas namā, līdz ar Jaungada balli senioriem un invalīdiem, noslēdzās Ziemassvētku pasākumu sezona. Pēc 3 gadus ilga, Covid veicināta, pātraukuma, senioriem un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām beidzot atkal bija iespēja satīties vienuviet, izbaudīt sarūpēto kultūras programmu, kopabūšanu, dejotprieku un bezrūpīgu atpūtas mirkli.

Pasākuma svinīgajā daļā apsveikumu Jaunajā gadā klātesošajiem veltīja Maltas apvienības pārvaldes vadītājs Edgars Blinovs, bet muzikāli vokālu sveicienu Ozolaines pagasta senioriem līdzī bija atvedis Maltas pagasta senioru klubīnš un senioru vokālais ansamblis „Liepas”, Normunda Štekela vadībā. Ar daudzveidīgiem deju priekšnesumiem visa pasākuma laikā svētku svinētājus lutināja arī ciemiņi no Feimaņiem- deju studija „Karameles”, horeogrāfes Ilgas Marejevas vadībā. Savus priekšnesumus bija sarūpējuši arī Ozolaines Tautas nama kolektīvi-folkloras kopa „Zeīļa”, vokālais ansamblis „Nadežda”, kā arī pats senioru klubs „Uguntiņa”, uzstājoties ar humoristisku pāra izrādi par pensijām. Taču par visspilgtāko „Uguntiņas” bērnišķīgas sajūtas.

pārsteigumu kļuva senioru sarūpētā „netradicionālā modesskatē”, kuras laikā klātesošajiem tika nodemonstrēti 7 unikāli tērpi, kurus pašas modeles bija izdomājušas un izveidojušas savām rokām, veltot fantazēšanas un izpildes procesam aptuveni 2 mēnešus! Netradicionālie tērpi tika radīti no atkritumu un iepirkumu maisiņiem, kreppapīra, siena ruļļu pārsiešanas auklām, veciem apģērba gabaliem, kas sagriezti strēmelēs un pārtamborēti jaunā audumā. Kostīmi tika darināti, izmantojot šūšanas, tamborēšanas, mezglošanas un līmēšanas tehnikas. Liela uzmanība tika pievērsta arī detaļām, izveidojot tērpiem pieskaņotas galvassegas, rotas, pat pieskaņotus kāju aksesuārus. Atlika vien jūsmot un brīnīties, cik labi izskatās tērpi no dažādiem netradicionāliem materiāliem. Tāpat seniori tika priecēti ar tik iemīļoto Jaunagada loteriju, bet par „ķirsīti uz tortes” kļuva balts un pūkains lācis, kas Salatēta vietā ieradās iepriecināt svinētājus svētkos, griežoties jestrū meldiņu pavadījumā. Lielais ķepainis daudzos uzjundīja nevilnotas emocijas, atraisot dzīves norūdītos cilvēkos

Par dejotprieku šoreiz rūpi turēja muzikants Zintis Krakops, lutinot svētku dalībniekus ar sirdi sildošām melodijām uz dziesmām. Bet pasākuma noslēgumā, kad bija palicis pavisam neliels pulciņš dziesmu zinātāju un dziedāt gribētāju, akordeona skaņas un pazīstamu dziesmu muzikālās rindas piepildīja zāles telpas, Zinta Krakopa un ilggadējas mūzikas skolotājas un folkloras kopas „Zeīļa” vadītājas Ināras Blinovas izpildījumā.

Paldies ikvienam, kas atrada laiku un vēlmi atnākt un izbaudīt svētkus un piedalīties tradīcijas atkalatdzimšanā, kurai pāris gadus bija piespiedu pārtraukums! Ozolaines pagasta senioriem Jaunajā gadā novēlam stipru veselību, vēlmi izbaudīt kopabūšanas prieku un enerģiju rosīties gan savā piemājas dārziņā, gan nākt uz kultūras namu un baudīt lustīgus svētku mirkļus un radošu kopdarbošanos! Kopā vienmēr jautrāk! Un darbošanās brīžos aizmirstas ne tikai viena otra fiziskā sāpe, bet arī rūpes, kas nomāc sirdi! Nāciet priecāties kopā!

Santa Ostaša
Ozolaines Tautas nama vadītāja

Pēc piedalīšanās muzeja sagatavotajā programmā, bērni un jaunieši pārbaudīja jauniegūtās un atsvaidzinātās vēstures zināšanas viktorīnā, kuras rezultātā par vizuālāko tika apbalvota Ērika Ševčenko, 2.vietu ieguva Guntis Brenčs, bet 3.vietas laurus plūca Kristaps Kaupers.

"Oz0" klubiņš sirsnīgi pateicas Latgales Kultūrvēstures Muzejam un gidei Renātei par lielisko ekskursiju, jaunām zināšanām un lietderīgi pavadītu laiku!

Arī senioru klubs "Uguntiņa" šonedēļ viesojās Latgales Kultūrvēstures Muzejā, lai apmeklētu muzejpedagoģisko programmu par 1991.gada janvāra spilgtākajām vēstures lappusēm jeb barikāžu laiku! Seniori atzina, ka tik patriotiska tēma

1991.gada barikāžu aizstāvju atceres dienai veltīts muzeja apmeklējums!

24.janvārī Ozolaines pagasta "Oz0" bērnu un jauniešu klubiņš viesojās Latgales Kultūrvēstures Muzejā, apmeklējot programmu, kas veltīta barikāžu dienai un tās aizstāvjiem! Mājīga atmosfēra un aizraujošs stāstījums sagaidīja muzeja apmeklētājus, lieliskās gides Renātes Ničiporčikas vadībā! Bet ugunsкура imitācija un sviestmaizītes ar tēju radīja 1991.gada notikumu nelielu retrospekciju, kad cilvēki janvāra salā sildījās pie ugunsķurēm, bet ļaudis nesa siltu tēju un maizītes, atbalstot un uzmundrinot barikāžu aizstāvjus!

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

aizskar līdz sirds dziļumiem! Liels paldies tiek veltīts muzeja gidei Renātei Ničiporčikai par laipno uzņemšanu, interesanto stāstījumu, ugunsķuru, tēju un maizītēm, kas radīja līdzīgas sajūtas tā laika notikumiem, par kuriem pirms brīža tika dzirdēts gides stāstījums!

Tāpat seniori atzina, ka liels prieks bija apskatīt arī citas muzeja ekspozīcijas- piemēram Jāņa Stara fotoizstādi "Klimats, Namībija un laime!", kā arī tautas lietišķās mākslas studijas "Dzīpariņš" 45 gadu radošās darbības rokdarbu izstādi!

*Santa Ostaša
 Ozolaines Tautas nama vadītāja*

Aizvadīts labdarības koncerts Maltas pansionātā!

25.janvārī Ozolaines Tautas nama folkloras kopa "Zeija" un vokālais ansamblis "Nadežda" viesojās Rēzeknes novads Maltas sociālās aprūpes centrā un iepriecināja tur mītošos ļaudis ar koncertu, kurš

iepriekš izpalika dēļ iestādē izsludinātās karantīnas situācijas. Kopā ar skanīgām melodijām un dzejas rindām par ziemu, seniori saņēma arī Ozolaines Tautas nama kolektīvu iepriekš sagatavotās Ziemassvētku dāvanīņas!

P.s. Kā tradīcija vēsta, Ziemassvētkus un ar tiem saistītās tradīcijas var svinēt līdz pat Sveču dienai, tāpēc, ja arī Jūs vēlaties pagarināt svētku prieku un izdarīt vēl kādu labu Ziemassvētku laika darbu, droši varat to īstenot, vēl nekās nav nokavēts!

Santa Ostaša
Ozolaines Tautas nama vadītāja
T.: 25127340

Senioru interešu pulciņam 8 gadi!

2023.gada 15.janvārī Ozolaines Tautas nama senioru interešu pulciņš "Uguntiņa" pulcējās vienkopus, lai

nosvinētu savu jau 8. dzimšanas dienu! Sirsnīgi sveicam visu kolektīvu un katram dalībniekam vēlam stipru veselību, radošu garu un neizsīkstošu vēlmi darboties kopā!!!

Paldies par paveikto šajos 8 gados! Tā turpināt!!!

Silmalas, Maltas, Feimaņu, Ozolaines, Pušas, Lūznavas pagasta

KONKURSS-DRAUDZĪGAS SACENSĪBAS!

Mazāk redzētas, par dažādiem laikiem, notikumiem stāstošas fotogrāfijas līdz 10. februārim jāsūta uz maltas.zinas@inbox.lv vai jānes uz tuvāko bibliotēku.

(Būs pārsteigumi čaklākajiem un oriģinālāko foto iesūtītājiem!)

Katra pagasta kopteļu veidojam mēs - iedzīvotāji! Aicinām to apzināties un izcelt savu dzimto vai dzīves vietu! Neatlieciet līdz pēdējam, jo cilvēkiem foto vēl būs jāapkopo un jāveido izstāde. Pārskatiet albumus, izvēlieties senās un/vai mūsdienas reālijas raksturojošas fotogrāfijas, kurās attēlots kāds pagastā svarīgs notikums, būve, tradīcijas, apģērbs, arī ievērojama

personība utt. Tās var iesniegt privātpersonas (ne vairāk kā piecas katrs). Fotogrāfijas līdz 10. februārim jāsūta uz e-pasta adresi maltas.zinas@inbox.lv vai jānogādā uz Maltas KN [1. Maija ielā 80, darba dienās darba laikā; tās tiks ieskenētas un atdotas atpakaļ]. Lūgums norādīt arī iesniedzēja vārdu, uzvārdu un kontaktātruni.

TAS IR PASTNIEKU NOPELNS

Pasta sūtījumus feļdsēres Gaļinas Medvedevas ģimenei pastnieks parasti saliek atsevišķā diezgan paprāvā kaudzītē.

Nākamajam gadam Medvedevi izrakstījuši 7 žurnālus un četras avīzes. Tas nav maz. Katram šās nelielās ģimenes loceklim ir «savs» pasts. «Za ruļom» un «Biškopība» saimniekam, «Tehnika molodjoži» un «Ploņerskaja pravda» — dēlam skolniekam, «Veselība», «Rabotņica», «Sovetskij krasnij krest» — pašai Gaļinai Medvedevai. Turklāt vēl ir četri kopēji izdevumi, ko lasa visi.

Komunistu, sovhoza mehanizators Grigorijs Vinogradovs jau vairākus gadus pēc kārtas regulāri saņem «Pravdu» un «Znamja Truda», žurnālu «Sovetskij mehanizator». Arī nākamgad viņš abonēs šos izdevumus. Vinogradovi pasūtījuši trīs avīzes un trīs žurnālus.

Astoņu nosaukumu avīzes un žurnālus abonē pensionāre Konstantina Paura.

Sādu ģimeņu, kas saņem 4—5 dažādus periodiskos izdevumus, piemēram nav mazums. Caurmērā katra ģimene 1971. gadā saņēms 3—4 preses izdevumus. Laudis labprāt noformē abonementus. To lielā mērā sekme pastnieces Nadežda Svilkste, Fjodora Densova un Staņislava Kovaljevska.

A. Sčeglova,

Ozolaines pasta nodaļas priekšniece

Znamja Truda, Nr.136 (14.11.1970)

OZOLAINES CIEMA PADOMĒ

AR GRĀMATĀM PIE LASĪTĀJIEM

Ozolaines ciema bibliotēkā ir desmit tūkstošu grāmatu, daudz arī lasītāju. Lai iesaistītu to jo vairāk, bibliotēkas vadītāja Albina Sjahtoviča plekdienās dodas uz putnu fermu, pie laukkopjiem. Iepazīstina viņus ar jaunāko literatūru, apmaina grāmatas pēc iepriekšējiem pieteikumiem.

Bibliotēka organizē arī lasītāju konferences, literāros vakarus. Tos gatavot palīdz sovhoza bibliotekāre Jelena Rakicka un kluba vadītāja Antoņina Filatova. Patlaban tiek gatavots literārais vakars, kas būs veltīts dižajam krievu dzejniekam Aleksandram Puškinam.

G. Danga

Znamja Truda, Nr.66 (04.06.1974)

Aug lasītāju skaits

Ozolaines bibliotēkā ar katru gadu paplašinās grāmatu fonds. Aug arī lasītāju skaits. Trijos kolhozos — «Komunārs», «Krasnaja zvezda» un Matrosova arteli ir pārvietojamās bibliotēkas. Sevišķi labi darbs nostādīts Matrosova kolhozā, kur pārvietojamo bibliotēku vada Ņina Korziņina.

Bibliotēkā bieži pulcējas daudz cilvēku. Daudz grāmatu pēdējā laikā izlasījušas kolhoza «Komunārs» komjaunietes Natālija Vinogradova un Jevdokija Afanasjeva, lauksaimniecības arteļa «Krasnaja zvezda» jaunie kolhoznieki Aleksandrs Jekimovs un Varvara Ščeglova, Matrosova kolhoza kolhozniece Antoņina Bogdanova.

Laukos grāmatu cienītāju skaits nemitīgi palielinās.

B. Pauļuks

Ausma (Rēzekne), Nr.138 (22.11.1959)

Ciema bibliotekāre

Viņu ciema visi, kas ir draugos ar grāmatām. Ozolaines ciema bibliotēkā, ko vada V. Mutjanko, ir ap 300 lasītāju.

Valentīna Mutjanko par bibliotekāri strādā sešpadsmit gadu, septiņus no tiem — Ozolainē.

Cilvēks ienāk grāmatu pasaulē... So brīnišķīgo pasauli paver lasītājiem iemīļotie rakstnieki. Bibliotekāram daudz jālasa, jo jābūt gatavam atbildēt uz desmitiem lasītāju jautājumu.

— Bibliotekāra uzdevums, — saka V. Mutjanko, — ir ieinteresēt cilvēkus, palīdzēt tiem atrast vajadzīgo grāmatu.

Lai to panāktu, jāizmanto visas iespējas. Katru mēnesi 3 — 4 reizes rīko grāmatu izstādes, organizē lasītāju konferences. Pēdējā konferencē tika nolasīti vairāki referāti par ļepinisko darba stilu. Tāpat populāri ir arī literārie vakari.

Bet ko darīt cilvēkiem, kas nevar atlicināt laiku, lai aizietu uz bibliotēku?

V. Mutjanko ne vienu reizi vien ir nesusi grāmatas uz fermām un kolhoznieku mājām. Lai cilvēki uzzin par jaunākajiem sasniegumiem lopkopībā, lai atvieglotu savu darbu ar citu pieredzi.

Valentīna nav tikai bibliotekāre. Viņa ir arī tautas tiesas piesēdētāja, skolas vecāku komitejas locekle, lektore un propagandiste.

Ozolaines ciema bibliotēka kā viena no labākajām izvirzīta uz republikānisko lauku bibliotēku skati.

R. Podvinskis

Znamja Truda, Nr.95 (11.08.1970)

LIEPU PAMATSKOLAS ABSOLVENTU SALIDOJUMS

24.02.2018

Liepu pamatskola aicina uz absolventu salidojumu!

Ir nemainīga Liepu pamatskolas tradīcija katru trešo gadu rīkot Absolventu tikšanās vakaru, taču Covid-19 slimības dēļ šī tradīcija tika izjaukta.

Ņemot vērā to, ka ierobežojumu vairs nav, **2023.gada 1.aprīlī** plkst.15.00 Maltas vidusskolas

struktūrvienība „Liepu pamatskola” aicina savus bijušos skolotājus, skolēnus un skolas darbiniekus uz absolventu tikšanās vakaru.

Līdzī ņemiet labu noskaņojumu, savus klasesbiedrus, fotogrāfijas no skolas dzīves notikumiem un “groziņu”.

Galdiņu rezervēšana līdz 31.03.2023. zvanot pa tālruni: 64640200 vai mob. 26086297.

Liepu pamatskolas administrācija

OZOLAINE.LV

BEZMAKSAS INFORMATĪVAIS IZDEVUMS
Par izdevumu atbildīga – Ozolaines pagasta pārvalde

Izdevums iznāk vienu reizi mēnesī. Tirāža: 300 eksemplāri. Elektroniski izdevumu var izlasīt Rēzeknes novada pašvaldības un Ozolaines pagasta pārvaldes mājas lapās.

 draugiem.lv/ozolaine

 facebook.com/ozolainespagasts

 twitter.com/ozolaine

 instagram.com/ozolaine.lv

 [youtube.com/Rzeknes novada Ozolaines pagasta pārvalde](https://youtube.com/Rzeknes_novada_Ozolaines_pagasta_parvalde)

IZDEVĒJS:
RĒZEKNES NOVADA PAŠVALDĪBAS IESTĀDE
"MALTAS APVIENĪBAS PĀRVALDE"
Reģ.Nr.: 40900027426
STRUKTŪRVIENĪBA „OZOLAINES PAGASTA PĀRVALDE"
Adrese: „Lazdas”, s.Balbiši, Ozolaines pag.,
Rēzeknes nov., LV-4633
E-pasts: info@ozolaine.lv
Tālr.: +371 64640171
Web: www.ozolaine.lv
REKVIZĪTI:
Banka: A/S Swedbank
Swift kods: HABALV22
Konta Nr.: LV68HABA0551046064481

